

lett szomorúan tapasztalnunk. Felszabadítottak bennünket a töröktől, de csak azért, hogy más rabságot cseréljünk. Az a cél, a melyet őseink a Habsburg-dinasztia királylá választásakor kitűztek, el nem éretett, sőt a számítás ellenkező irányban ütött ki.

(Folyt. köv.)

A nemzetiségi kérdés.

(Második közlemény.)

Az alkotmányos korszakban a legelső népszámlálás 1869-ben volt. A bizottság, mely e népszámlálás tervezetét kidolgozta, abban a véleményben volt, hogy a lakosság nyelv vagy nemzetiség szerint való felosztását azért nem lehet kérdés pontul felvenni, mert e kérdé ek megfelelő rovatát helyesen betölteni a lehetetlenséggel határos. Az 1880-iki és a legutolsó, 1890-iki utolsó népszámlálások e szempontot sem mellőzték. Ez utolsó népszámlálás adatai szerint a magyar államnak 1890-től ethnographiai képét a következő statisztikai adatok alkották:

Összes lakossága, Horvátországot nem számítva, 15 641,102 lélek volt. Ebből magyar: 48.61% = 7.556,874; német: 13.14% = 1.983.589; tót: 12.53% = 1.896,641; román: 17.11% = 2.589,066; ruthén: 2.51% = 379,782; horvát: 1.21% = 183,642; szerb: 3.27% = 495,105; vend: 0.47% = 70,912; örmény: 0.01% = 2,070; cigány: 0.57% = 91,603; egyéb nyelvű: 0.48% = 79,210.

E statisztikai adatokból a nemzetiségi politika szempontjából a következő fontos tét ket állapíthatjuk meg:

1. A magyarság száma folyt os emelkedésben van. Ötven év alatt 38.13%-ról 46.61%-ra emelkedett.

A többi nemzetiségek száma vagy stagnál vagy csak lassan szaporodik. A Fényes-féle adatok hoz viszonyítva, még a legexpanzívabb nemzetiség a román is csak jelentéktelenül erősödött; viszonylagosan 0.01%-al. A magyarságnak; hogy abszolút többségben legyen, 1890-ben csak 1.39% hiányzott. A hitelesnek vehető anyakönyvi kimutatások szerint a magyarság ma már, Horvátországot nem számítva, 0.04%-nyi abszolút többségben van az országban, a mennyiben ez adatok szerint 1897-ben a tulajdonképpen való Magyarországnak 16.140,208 főnyi lakosa volt, melyből magyar 7.077,044 lélek volt. Helyzete tehát számát tekintve szemben a többi nemzetiséggel sokkal kedvezőbb, mint Ausztriában a németeké, kik a Lajtán túl az összes lakosságnak csak 36.01%-át alkotják.

* * *

A magyarság geographiailag az országnak közepét foglalja el, a Kis- és Nagy Magyar Alföldet a Danántulnak vele határos vidékeit. Ezenkívül kompakt tömegben csak az ország keleti sarkában; a Székelyföldön lakik: Udvarhelymegyében: 93.71%; Csikmegyében: 86.64%; Háromszékmegyében: 85.22% és Maros-Tordamegyében: 57.67% abszolút többséggel.

Legmagyarabb vármegyéi az ország közepén elterülő következő vármegyék: Hajdamegye: 99.07%; J. Nagy-Kun-Szolnokmegye: 99.03%; Hevesmegye: 98.57%; Csongrádmege: 98.14%; Győrmege: 96.97%; Szabolcsmege: 95.9%; Borsodmege: 93.59%; Somogymege: 90.02%; Komárommege: 86.10%; Fejérmegye: 85.71%; Veszprémege: 82.25%; Esztergommege: 79.75%; Pest-Pilis-Solt-Kiskunmege: 75.73%; Zala-mege: 73.18%; Békésmegye: 73.06%; Csanádmege: 72.93%; Nógrádmegye: 69.18%; Tolnamege: 67.17%; Abauj-Tolnamege: 66.45%; Szatmármegye: 61.29%; Bihar-megye: 54.92%; Gömör-megye: 61.29%; Baranyamege: 52.24%.

Ez adatok szerint Magyarország 20 középponti fekvésű megyéjében a magyarság mindenütt abszolút többségben van. E földrajzi szempontból középponti s e miatt kedvező fekvést nagyon kedvezőtlené teszi az a körülmény, hogy a nemzetiségek az ország határszéli megyéiben — az egy Székelyföldet kivéve — mindenütt kompakt tömegben s abszolút többségben lakva, tulajdonképpen folytatást alkotják idegen, sőt részint saját független államokban élő fajrokonainak s így ethnographiailag a talaj mintegy elő van készítve a különféle politikai irredentista törekvések számára.

* * *

A magyar állam a románságtól lakott Bukovinával s az önálló román nemzeti állammal a keleti és délkeleti határon félkörben a Fehér Tisza forrásától a Vaskapuig érintkezik. E vonal kezdetére esik Máramaros 24.21%-nyi román lakossága, aztán következik Beszterce-Naszód 67.28% román-sága. Szerencsére a legkeletibb részen, Csik- és Háromszék tekintélyes számú magyarsága elvágja jó hosszú vonalon a románságot. De a félbeszakadt lánczat Brassó már helyreállítja a maga 35.84%-os románságával a folytatja Fogaras 89.24, Szeged 66.38, Hunyad 29.2% és Krassó-Szörénymegye 76.37%-nyi románságával. E vármegyék azonban az ország belseje felé mindenütt hatalmas tömegű románsággal vannak összefüggésben. Így Alsó-Fehér 78.42%, Szolnok-Doboka 76.77%, Torda-Aranyos 71.39%, Szilágy 61.51%, Kolos 59.18, románsággal egészíti ki azt a román ethnographiai gyűrűt, mely hazánkat délkeleten körüveszi. A románság a jelzett területen 11 megyében van abszolút többségben és 7 megyében száma 49.06 és 33.34% között

változik. E 18 megyének 4.116,879 lakosa van, melyből magyar csupán 25%, azaz 1.070,221 lélek.

* * *

Hasonlók a viszonyok az ország észak-nyugati részében elterülő ama 13 vármegyében is, melyekben a tót-ság nagy tömege lakik. Árva-megyében 0.91% magyarsággal 96.21% tót áll szemben. Trencsénben a tót-ság 93.58%, Lipótban 93.97, Zólyomban 92.15% Turócban 75.94%, Nyitra-ban 72.86%, Sárosban 66.85%, Szepesben 57.08%, Barsban 56.92%. E 9 megyében összesen 9.65% = 141.349 főnyi magyarság áll szemben 76.41% = 1.118,459 főnyi tót-sággal szemben. A hátralevő 4 megyében Hontban, Pozsonyban, Gömörben, Zemplénben valamivel jobb az állapotok a mennyiben a 44.47%-nyi magyarság, szemben a 41.48% tót-sággal, mégis csak relatív többséget alkotjuk.

* * *

A román és tót ethnographiai területet Máramaros, Bereg, Ugocsa és Ung-megyékben 43%-nyi ruthén köti össze, szemben 26.68%-nyi magyarsággal, míg délen Torontál- és Bács-Bodrog-megyékben 29.68% magyarság áll szemben 29.46% szerb-séggel. E hármasszlov nyelvterületen, a melyeken a szláv-ság külföldi fajrokonainak mintegy megszakítás nélkül folytatásaképpen él, összesen csak 25.62% magyarság áll szemben 49.92% szlávval és 24.45%-nyi másfajta nem magyar népességgel.

Dr. Jancsó Benedek.

Ünnepségek Kovásznán.

Tekintetes szerkesztő ur!

Minden alkalommal, midőn nálunk esemény-számba menő dolgok történnek, örömmel ragadom meg a tollat, hogy arról b. lapját tudósítsam. Teszem ezt most is, mikor szépen sikerült két ünnepségnek lefolyásáról referálok: megírom pedig azt levélalakban, hogy annak külön rovat jusson, s hogy a szíves olvasóközönség is tudomást szerezheszen azokról.

Az ünnepségek első része az áll. isk. központi épületében zajlott le. Néhai jó nagyasszonyunk, Erzsébet királyné emléket világították meg az ártatlan gyermekek az emlékezet ragyogó fényével.

E hó 19-én, az istentisztelet végeztével, a hívők kisdud sereg, az intelligencia s a hivatali karok az iskolahelyiségbe vonultak, hol pont 11 órakor d. e. kezdődött a kegyetes emlékünnepe, a következő programmal: 1. Gyászdal, 2. hangon énekelték a felsőbb osztályok növendékei. Ezt megelőzte Ignác László ev. ref. lelkész szép megnyitó beszéde. 2. Ünnepi beszédet tartott Nagy Sándor ig. tanító, melyet áhitattal hallgatott végig a közönség. 3. „Meghalt a királyné”, szavalta Becsek M. VI. o. növendék. 4. Szózat, énekelték a növendékek. 5. Alkalmi költeményt szavalt Kis Károly VI. o. tanuló. 6. Hymnus, előadták a növendékek. Bezáró beszédet tartott Ignác László lelkész, melyben kéri a szülőket, hogy gyermekeiket hazaszeretben, a trón iránti hűségben neveljék, s a mit az iskola megkezdett, azt igyekezzenek tovább ápolni zsenge szívveikben. Végül elismeréssel, köszönettel adózik a tanítói karnak a szépen sikerült ünnepély rendezéséért. A szép ünnepély ezzel véget ért. Szívünkben pedig az emlékezet lángja tovább ég... tovább világít. Világít, ragyog, melegít, míg csak utolsó nem dobban a szív... míg csak magyar lesz a hazában, míg csak emberi élet lesz szűk hazánkban; s ha a sirhantja takar is el, nem hiszem, — úgy érzem, — hogy ama szent érzelmen még ott is diadalmaskodni tudjon az enyészet ridég hatalma...

Ugyanezen napon a polgári kaszinó rendezett igen szép ünnepélyt. Erdemusz elnökének, mélt. Hollak Attilának, orbai j. főszolgabírájának, megfestette arcképét, s azt leplezte le.

A kaszinó helyiségei a déli órákban benépe-sültek az igen válogatott publikummal. 12 órakor pontban érkezett meg az ünnepelt elnök a kaszinóba, kísérve a kiküldött bizottság tagjaitól, kik őt az ünnepélyre meghívták. Megjelenését lelkesült él-jénzés jelentette.

Gergely ellenkezett, de végre is mit tehetett? Azt gondolta magában, hogy ha ez elfogy, majd csak kell adniok megint; s elment feleségével Budapestre. Ott a Stefánia ut végén egy villát béreltek s az asszonynak felszállított butoraival elég kényelmesen és lakályosan rendezték be.

És Gergely Ernő most már gondatlanul élhetett passziójának. De meddig? Ameddig az ötezer forint tartott. És meddig tartott? Egy-két lóverseny, egy-két reggelig tartó kártyázás, egy-két bécsi kirándulás — az asszonynak pénzért kellett írnia, mit Ernő is komoly hangon sürgetett.

És jött pénz, csak hogy nem több, mint ezer forint. Azt írta a gyám, hogy ez az utolsó, elvárja, hogy „Gergely ur állást foglal.”

Gergely ur nem foglalt állást, hanem elverte nejével az ezer pengőt s azután irt újra egy levelet pénzért. A levél igen goromba volt. A gyám nem találta érdekesnek, hogy válaszoljon. Ment egy még gorombább felszólítás, melyben Ernő fenyegetőzött, hogy noha ha szereti nejét, kénytelen lesz a faképnél hagyni, s haza küldeni, mert eltartani nem bírja.

Jött újra ezer forint. És azután csakugyan nem küldtek, ha csak azt nem számítjuk, amit oly kor-olykor az asszony elsején kapott, Gergely elfogta a keserűség s adósságokba merült, melyektől nem szabadulhatott.

És bavalította fenyegetését. Haza küldötte az

asszonyt. Mit is csinált volna itt a fővárosban vele. Az asszony azonban szerette szép férjét s addig könyörgött anyjának, míg az megengedte, hogy Ernő lejöhessen a bányavárosba.

Gergely szívesen szökött meg hitelezői elől a — feleségéhez. Ott azután mindene volt, csak pénze nem. De közelében volt a sok pénznek, melynek csak ha egy része birtokában lenne, mehetne újra fel Budapestre.

Tudta, hogy anyósa az öreg almáriumban tartogatta a pénzt. Azt pedig oly könnyű felszakítani — nem Wertheim szekrény az, — kis nyomás és a zár enged.

A zár engedett. . . és két darab nagyértékű részvényt Budapesten fel vette útját Gergely feleségét otthagya. És ez volt a baj. Az anyós feljelentette a vejét. Alig mulatott egy-két napig a fővárosban, lefogták.

Hiába vonták vissza a panaszt, a főváros anyós és a könnyelmű feleség, a betöréses lopás „hivatalból üldözendő cselekmény” s vajmi szigorúan bünteti a törvény!

A könnyelmű, sülyedt embert három évi börtönbüntetésre ítélték, az asszony pedig kiábrándultan ott maradt anyjánál, hogy megindítsa második férje ellen a válopt.

Ime egy modern házasság! Természetesen harmadik férje nem is akadt, de nem is kellett volna Jolánának.

Ignác László lelkes, a kitűnő szónok, intézett hatóság, a szónoklat virágiból szép koszorúvá font gyönyörű üdvözlő beszédet Hollaky elnökhöz, az egyleti tagok nevében. Majd vázolta az elnök áldásos működését 1882-től kezdődőleg, amióta ugyanis fokozatosan emelte, előmozdította a kaszinó anyagi érdekeit és hogy csak az ünnepektől férfiak lehet köszönni, hogy az egylet ma olyan magas nívón áll. A szónok méltatta még azon érdemeit is, melyeket a humanitás terén elért, s még elérni akar. Hogy a Kovásznán létesítendő hórház alapeszméje Hollaky főszolgabíró agyában született meg, s hogy annak miként igyekszik testet is adni, azt tudja a társadalom.

Az éljenzésekkel kísért szép beszéd végeztével jehült a lepel... és előtűnt Hollaky Attila egy. elnök sikerült arcképe. Dörgő éljenzés fogadta az ünnepies aktust, mely után az ünnepektől elnök meg hatóttá vált hangon mondott köszönetet a szeretet sugallta kitüntetésért. A szerénységről ismert férfi itt is kimutatta ritka lelkitulajdonait. A mit tett — mint mondá — nem az ő érdeme, hanem azoké, a kik azt kivívni neki segítének. Szóval: érdemeit nem fitogtatja, sikereivel nem dicsésközi, az önreklamirozásnak nem barátja. Ő harcra, győz, alkot és gyarapít, s mikor uralja a harczért, s elhárította az akadályokat a cselekvés terén, akkor a körülötte álló gárda homlokát koszorúzza meg a győzelem babérával, s azt mondja: ti győztetek! Én csak veletek harcoltam!... Bizony meg kell hajolnunk ekkora lelkinagyság előtt...

Dr. Bartha Imre indítványára Ignác László üdvözlő beszéde jkönyvbé íratni határozott. Ezek után a jelenlevők a jókívánságok özönével járultak Hollaky Attila elébe, ki is szívélyesen köszöntö meg azokat.

Majd az ünnepektől tiszteletére rendezett bankett következett, melyen 56 személy vett részt. A derült kedélyhangulattal elköltött ebédet zenekar hangjai fűszerezték.

Ebéd alatt Ignác László felolvasta az ünnepély alkalmából küldött táviratokat. Távirat jött: Hollaky Arthur, Sándor József orsz. képvis., v. megyei alispán, Vajna Miklós, Kovács Pál, Demes pap, Butyka Vilmos és Gál Domokosnétól.

Pohárköszöntőkben sem volt hiány: dr. Bartha I. Hollaky elnökre, Hollaky elnök az egyetértésért, Ignác László Sára Lajos kir. járásbíróra, Czeglédi Miklós Bogdán Ferencz egy. pénztárosra, dr. Zentai D. Gazda Bélára (humoros volt), Sára kir. járásbíró Hollakra, mint az Orbai járás főnökére, Czeglédi M. Ignác L. lelkesre, Sára kir. jbró a tanácsra, Gazda Béla az adóhivatal tisztviselőre, dr. Zentai a vidéki vendégekre, stb., stb.

Hatalmas furort csinált Hajós Béla kir. adóhivatali ellenőr énekes tiszta, mely: mivel a maga nemében páratlanul áll, megérdemli, hogy örök emlékül ide feljegyeztessék, minden kommentár mellőzéseivel:

Szép tolla van a fekete rigónak,
Jó dolga van a falusi bírónak.
Be-beköszönt az ablakon: jó estét!
Sötétben is meglátja a menyecskét.

Bíró uram, tegyen törvényt, teheti,
Az uramat komámasszony szereti;
Édes lelkem, azt fűtyöli a rigó:
Szerelemből nem parancsol a bíró!

Másnap reggel azt fűtyöli a rigó:
De sokáig aluszik most a bíró.
Falu baján, falu gondján tuladott,
Mert az éjjel menyecskékkal mulatott.

(Nota bene: perezekig tartó ropogós nevetés fogadta az unikum köszöntőt. Legjobban pedig a megtösztozott határozott.)

Még tössztiroztak: Ignác L. Deák Sámuelre, Czeglédi M. Sylvester Károlyra, dr. Bartha Imre az 1848-as honvédekre, Szakács Ferencz s. lelkes tiszta is a szónoklat mesterére vallott.

A kedélyes bankett messze benyúlt az éjszaka óráiba.

Már is hosszúra nyúlt leveletem befejezve, maradtam tks szerkesztő urnak

mély tisztelője
s.

Ujdonságok.

— Időjárásunk. Napok óta csendesen hullogat a hó, de azért szánutnak hire-hamva sincs. mert a mi hull, az el is olvad. A hőmérséklet is aránylag enyhe s a hőmérő csak éjjel száll pár fokkal a fagypontra alá. A meteorológusok pedig azt jövendőlik, hogy az idén ismét olyan enyhe tél lesz, mint a múlt évben, mert az Európa hőmérsékletét szabályozó tengeri áramlatok hőmérséke az idén nagyon magas s ez a jólat ezuttal nagyon összevág a mi tapasztalatunkkal is hogy t. i., ha október és november hónapokban a hőmérő higánya tíz fokig lesz, akkor a tél enyhe szokott lenni. Természetesen ezek mind olyan dolgok, mikből nem lehet határozott következtetéseket levonni, hanem valószínű, hogy ezuttal az időjárásnak lesz igaza.

— Őszi mulatságok. Nem lehet azt mondani, hogy a mi társadalmi életünk nem elég élénk, mert a mióta a téli időszak beköszöntött egymást érik a mulatságok. A nőgyelet nagyobb szabású társasestélyein kívül, bálók és színi előadások követik egymást. Legtevékenyebben működik a kézdívasárhelyi műkedvelő egyesület, mely november 19-én egy előadást rendezett s december 3-án pedig egy másik előadást fog tartani. November 19-én a Becstelenek című színmű került színre, igen csekély számú közönség előtt s Kiss Lajos, Kiss Lajosné, Szőcs Anna, Nagy László, Jegessy László, Szalay Jolán, ifj. Dobay János és Bogdán Árpád működték közre. December 3-án pedig a Pajkos Diákok című operettet fogják előadni. Roppant merész vállalkozás műkedvelőknek operett előadásra vállalkozni, de hát régi baj az, hogy a műkedvelők mindenütt tul becsülik erejüket s az elért sikereket olyan kísérletekre ösztönzik a szereplőket, mik erejüket messze túlhaladják. Mi e merész vállalkozással szemben enyhítő körülménynek tekintjük, hogy az előadás jövedelme részben a róm. kath. főgymnasium felségelésére fog fordíthatni. Az igyekezet elég szép, de, hogy a jótékonyozásnak mi marad, mikor új, ékes kosztümöket készítettek a pajkos diákoknak — azt előre meg lehet mondani — t. i. nagy semmi, vagy oly kevés, hogy azért kár volt a mi főiskolánk nevét a színpadra odabigyeszteni. Ki kell jelentenünk, hogy ezen meglepetéssel koránt sem akarjuk a műkedvelőkre a nemes igyekezetet befojtani, hanem csak fel akartuk figyelmeztetni, hogy ne pusztítsák idejüket és erejüket s pénzüket olyan kísérletezésekre, mik előre láthatólag sikert nem hozhatnak. Maradjanak meg a könnyebb fajta színműveknél s vigjátékoknál s ezek által a közönségnek élvezetes estétet szerezhetnek, de ne fogjanak olyanhoz, mi nem nekik való. — A teleli évad egyik érdekes jelensége, hogy a függetlenségi kör elhagyása a meddő politikát, tánczra készül. Jobb is ha maguk tánczolnak, mintha más tánczoltatnak. A függetlenségi Katalin-bált rendeznek s miután nálunk az a szokás, hogy a bál anyagi biztosítása végett, csinos fiatal hölgyek és urak osztják ki a meghívókat, ezen bál meghívói is oly módon kerültek a meghívottakhoz szép, nyájas szavak kíséretében, melyek a czél érdekében némi felülfizetést kórtak és a buzgó hívogatók ezt megtették nem csak az igaz független hazafiaknál, hanem a mame-lukoknál is s így történt meg az a csoda, hogy a függetlenségi párt céljaihoz a mame-luk pénz is hozzájárult. Ilyen furcsa időket élünk manapság, mióta az a híres paktum létrejött!

— Arczképleleplezés. A kovásznai kaszinó tegnap, november 19-én, ünnepiesen leplezte le tizenöt év óta buzgón működő elnökének, Hollaky Attila, orbai járási főszolgabírónak az egyesület számára készített arczképét. Az ünnepséget, közebed követte, melyen Kovászna és vidéki intelligenciáján nagy számban vett részt.

— Adomány a polgári leányiskola részére. A Lampel Róbert, Wodiánor F. és Fiai es. és k. udvarikönyvkereskedés f. évi okt. hó 1-én a k.-vásárhelyi polgári leányiskola szegény tanulóinak részére teljesen ingyen 135 darab tankönyvet küldött 117 frt értékben. E nagylelkű adománnyért hivatalosan köszönet szavaztatott fentemlített czégnél, a mely nagylelkűségét ujabban, ismételtén megmutatta városunk ezen új iskolájával szemben. A czég levelét itt közöljük: Igen tisztelt Igazgató Ur! Nagybecsű átiratát, melyben a polg. leányiskola tanári testületének, az iskola felügyelő-bizottságának, valamint a jótékony

nőgyeletnek szíves köszönetét méltóztatik velem közölni, hálás köszönettel vettük és nagyon örvendettünk, hogy a tanítás ügyét csekély hozzájárulásunkkal elősegíthettük. Igen tisztelt Igazgató Ur becses sorai következtében pedig az intézet 30 drb különböző ifjúsági iratot teljesen ingyen fog kapni a napokban. Mindenkor rendelkezésre állva vagyunk kiváló tisztelettel kész szolgál Wodiánor F. és Fiai. A nagyon is válogatott pompás díszkötésű ifjúsági könyvek, melyek értéke 36 frt 30 kr, már folyó hó 20-án meg is jöttek a polg. leányiskolának s így az említett Czég ez évi összes adománya 153 frt 20 krt tesz ki. Ezen eddig páratlanul álló nemesszívú könyvadományért ismételtén köszönetet mond az iskola nevében: Balázs Márton, igazgató.

— Erzsébet ünnepély az áll. el. leány- és fiúiskolában. A miniszteri rendelet értelmében boldog emlékü áldott jó Erzsébet Királyné emlékünnepélye f. hó 20-án d. e. 9 órakor az állami iskola díszes tornatermében tartatott meg. A gondnokság tagjai, szép számú érdeklődő közönség, a tanítóság és az összes gyermekek jelenlétében folyt le a megható ünnepély. M. Székely János igazgató alkalmi, szép megnyitó beszéde után a Rákosi József által vezetett gyermekkar, mélabus gyász énekét hallgattuk, mely után Balázs Mártonné urnó kiváló szép emlékbeszéde bilineselte le figyelmünket, melyet jövő számunkban közölni fogunk. A gyermekek összhangzó éneke, János Erzsé szep szavata után a szép ünnepélyt igazgató buzditó, lelkesítő beszéde zárta be.

— Halálosat. Kődzsientkatolnai Elekes Tivadar földbirtokos és okleveles gazdász élete 44-ik, boldog házassága 11-ik évében folyó hó 19-én d. e. 10 órakor rövid szenvedés után meghalt. A derék férfi halálát széles körű rokonság siratja. Temetése 21-én ment végbe, nagy részvét mellett.

— Emlék ünnepély. A mi megdicsőült jóságos védasszonyunk Erzsébet királynő emlékü, mint az országban mindenütt, mi nálunk is igazi kegyeletos érzésekkel ünnepelték meg e hó 19-én. Gyászistentisztelet volt a róm. kath. és ev. ref. templomokban s iskolai ünnepélyek a kézdívasárhelyi tanintézetekben. Szépen ülték meg a gyászünnepet a Háromszékmegyei Erzsébet árvaleány-nevelő intézetben is, mely a megboldogult királyné nevét viseli. Ezen ünnepélyről a következő tudósítást vettük: A háromszékmegyei Erzsébet árvaleány-nevelő intézet, Istenben boldogult legfőbb védasszonya, Erzsébet királyné fel-sége emlékének kegyeletos felújítására f. évi november hó 14-én, az intézet házi kápolnájában kitűnően sikerült ünnepet rendezett, melyen az intézet tanítótestületén, növendékein kívül igen szép számú közönség is részt vett. Az ünnepet a növendékek éneke nyitotta meg s zárta be. A megnyitó beszédet az intézet lelkesre: Erőss Gáspár, az ünnepi beszédet pedig az intézet igazgatója: Nagy Károly mondoták. Mind a két beszéd szép szavakban, megható módon emlékeztet meg a nemes királyné életének lelket fölmagasztáló mozzanatairól, kiváló női anyai hitvesi érzeményeiről s arról az őszinte mély gyászról, melylyel a magyar nemzet s a művelt világ sirjába kísérté. A szépen összeállított műsor jól sikerült pontjai voltak még György Anna és Orbán Ilka intézeti növendékek alkalmi szavatai.

— Brassói rendőrhadnagy bűnhődése. Még tavaly történt az eset, hogy tudniillik Brassóban a március 15-iki hazafias körmenetet egy magyarfaló rendőrbiztos, a ki Wiener Waldemár névre hallgat, rendőrökkel üzte szét, sőt a nélkül, hogy erre az ünnepelő közönség okot szolgáltatott volna, katonaságot is rekvirált. Közben pedig egy magyar embert, Hajdu Istvánt letartóztatott, s egy tanulót Braunberg Jakabot, mert az a magyar királyt éljelezte, fölpofozott. A derék férfit porbe fogták s a végtárgyalás bűnygyében most folyt le a brassói kir. törvényszék előtt. Valószínű, hogy ezek után elmegy a kedve a jeles rendőr urnak kirugni a hámfájából, mert a törvényszék Wiener Waldemért vétkesnek találta a Hajdu Istvánnal és Braunberg Jakabbal szemben elköveteti személyes szabadság elleni kétrendbeli vétésében s a hivatalos batalom-mal való visszaélés büntetében, miért is öt 6 havi és 2 heti börtönre, 2 évi hivatal- és politikai jog gyakorlásának elvesztésére ítélte, enyhén mérlegelve bűnét és a btkv. 92. §-a alapján a minimális büntetést alkalmazva rá.

Hirdetések.

Szám 26790—899.

Árlejtési hirdetmény.

Háromszékvármegye törvényhatósága közigazgatási központi hivatala és a megyei árvászek részére 1900. évre szükséges 480 köbméter és a vármegyei „Ferencz József” nevet viselő közkórház részére szükséges 200 köbméter jó minőségű száraz (bukk vagy gyertyán) fa szállításának biztosítása céljából folyó évi december hó 16-án d. e. 9 órakor a vármegyei alispáni irodában zárt ajánlati tárgyalás fog megtartatni.

Az ajánlatba 100 frt ovadékok csatolandó, mely készpénzből vagy ovadékképes értékpapirból is állhat.

Az ajánlat folyó évi december hó 15-én délután 4 óráig a vármegyei pénztárhoz annyival inkább beadandó, mivel az azon túl beadott ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

A részletes feltételek a vármegyei számvevősnél megtekinthetők.

Sepsi-Szt. György, 1899. évi november hó 20-án.

Szentiványi Miklós,

(136. 1—2.)

alispán.

Szám 25812—1899.

Hirdetmény.

A szemerja—hidvég—baróthi törvényhatósági közuton a 37—38 klm. szakaszon lévő 99. számú Nagyajta patakhi felszerkezetének javítását 1580 frt 79 krban engedélyezem.

Ezen munkálatok fogamatossításának biztosítására folyó évi november hó 29-én d. e. 9 órakor tartandó zárt ajánlati verseny tárgyalást hirdetek.

Versenyezni óhajtok feihivatnak, hogy a fentirt összeg 5%-ának megfelelő bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatokat, az irt időig, a vármegyei pénztárhoz annyival inkább adják be, mert a későbbben érkezettek figyelembe nem vétetnek.

A vonatkozó törv és költségvetés a vármegyei számvevősnél a rendes hivatalos órák alatt naponként megtekinthetők.

Sepsi-Szent-György, 1899 november hó 15-én.

Szentiványi Miklós,

(137. 1—1.)

alispán.

Butor végeladás!

Schisser Pálnak elhalálozása következtében raktárunkat mélyen leszállított árban

k i á r u l j u k

s kérjük a tisztelt vevő közönséget, szükségleteiket amíg a raktár tart, mielőbb beszerezni szíveskedjenek.

Teljes tisztelettel:

a Schisser család.

(134. 1—0.)

A kézdívásárhelyi takarékpénztár az intézet tulajdonát képező

piaczsori emeletesház

földszinti részét 1900. Szentgyörgy napjától három egymásután következő évre bérbe adja. Az árverés 1899. év december 3-án délután 2 órakor az intézet helyiségében fog megtartatni.

Az árverési feltételek az intézet helyiségében megtekinthetők.

Kézdi-Vásárhelyen, 1899. november hó 17-én.

Az igazgatóság.

(132. 2—2.)

Gyermekek játékszer.

Tekintettel a közelgő ünnepekre, tisztelettel értesitem a helybeli és vidéki mélyen tisztelt vevő közönséget, hogy ez időnyre is rendkívül sok és szép

DISZMŰÁRU ÚJDONSÁGAIM

állanak tisztelt vevőim rendelkezésére.

Nagy raktáram van játékszerből, mindenféle porcellán-, evő-, tea-, kávé- és mocekészletből, mindennemű üvegárukból, asztali és függőlámpából, kép-, tükör-, aranyléc képkereteknek, gyermekkocsik, utazó bőröndök, valamint konyhaberendezési cikkekéből, melyeket a tulságosan felhalmozott raktár leszállításáért, leszállított árakon eladok.

Midőn eddigi szíves bizalmáért köszönetet mondok, kérem azt részemre ezután is szíves pártfogással fentartani, magamat ajánlván

kiváló tisztelettel:

Jancsó Gyula.

Leszállított árakkal.

Kiadó lakás.

A vasut-utczában egy 3 szobás

k i t ű n ő l a k á s,

konyha, kamara és pinczével több évre haszonbérbe kiadó.

Kinél? Megmondja a kiadóhivatal.

135. 1—3.

Hirdetések

e lap kiadóhivatalában

olcsó áron.

felvétetnek.